

РЕШЕНИЕ

№ 5317

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20221110207679 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 23-2200183/16.05.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено административно нарушение по чл. 128, т. 2, вр. чл. 270, ал. 3 от Кодекса на труда, изразяващо се в това, че на 26.11.2021 г. не е изплатил в установените срокове договореното трудово възнаграждение в пълен размер на Б.С.П. за положения от нея труд през месец октомври 2021 г.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице „К.Т.С.П.С.“ ЕООД, в която се твърди, че НП е издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че дружеството не е осъществило вмененото му административно нарушение, доколкото дължимото трудово възнаграждение за месец октомври 2021 г. е изплатено изцяло. В този смисъл е изложено, че Б.П. е използвала през същия месец 5 дни неплатен отпуск, поради което е отработила 128 часа, които са й заплатени изцяло. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно, като се претендира заплащане на

направените в хода на съдебното производство разноси.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В допълнение е посочено, че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства по несъмнен начин е установено, че служителят е ползвал неплатен отпуск през месец октомври 2021 г., като трудовото му възнаграждение е било заплатено изцяло. Релевирани са съображения и за териториална некомпетентност на административнонаказващия орган. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени атакуваното НП, като присъди направените от жалбоподателя разноси съгласно представен по делото списък с разноси.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва подадената жалба, като моли за потвърждаване на атакуваното НП. Твърди се, че НП е издадено от териториално компетентен орган, в какъвто смисъл е Решение № 9303 от 21.10.2022 г. на ВАС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 10.09.2013 г. бил сключен трудов договор № 122/10.09.2013 г. между „К.Т.С.П.С.“ ЕООД, в качеството на работодател, и св. Б.С.П., в качеството ѝ на работник/служител, по силата на който последната следвало да изпълнява длъжността „продавач-консултант“ с място на работа хипермаркет „Хит“, магазин „Помпеа“, находящ се в гр. София Съгласно същия трудов договор работодателят бил длъжен да заплаща уговореното трудово възнаграждение на работника/служителя ежемесечно до 25-то число на

месеца, следващ месеца, за който се отнася.

В края на месец септември 2021 г. бил изготвен прогнозен график за работа на служителите на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД за месец октомври 2021 г., в който било отразено, че св. Б.П. следва да отработи общо 160 часа.

На 14.10.2021 г. св. Б.С.П. подала заявление за ползване на неплатен отпуск на основание чл. 160, ал. 1 КТ в размер на 5 дни, считано от 18.10.2021 г. до 22.10.2021 г.

Със заповед № 120/14.10.2021 г. на управителя на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД било разрешено ползването от св. Панчева на 5 дни неплатен отпуск за периода от 18.10.2021 г. до 22.10.2021 г., включително.

На 25.11.2021 г. в ТД на НАП-София била подадена декларация по чл. 5, ал. 4 КСО за месец октомври 2021 г., в която бил отразен ползваният неплатен отпуск от 5 дни за месец октомври 2021 г. от св. Б.П..

В уговорения в сключения трудов договор срок, а именно до 25.11.2021 г., „К.Т.С.П.С.“ ЕООД изплатило дължимото трудово възнаграждение на св. Б.П. за общо отработените 128 часа през месец октомври 2021 г., като последната разписала фиш за заплати, с което удостоверила получаването на трудовото си възнаграждение.

На 22.03.2022 г. служители на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, сред които и св. Ц.И.К., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект: хипермаркет „Хит“, магазин „Помпеа“, находящ се в гр. София При извършената проверка на място и последващата документална такава в ДИТ-СО бил представен прогнозен график за работа за месец октомври 2021 г., в който не била нанесена корекцията за ползвани от св. Б.П. 5 дни неплатен отпуск през същия месец. В този смисъл проверяващите служители приели, че прогнозният график за месец октомври 2021 г. представлява присъствена форма, поради което и св. Б.П. е отработила 160 часа през месец октомври 2021 г., а не 128 часа, колкото реално са й били заплатени съгласно представения фиш за заплати за месец октомври 2021 г.

Резултатите от извършената проверка били отразени в протокол за извършена проверка № ПР2210643/06.04.2022 г., изготвен от служителите на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

За констатираното нарушение св. Ц.И.К. съставила АУАН № 23-2200183/06.04.2022 г. срещу „К.Т.С.П.С.“ ЕООД за извършено нарушение по чл. 128, т. 2, вр. чл. 270, ал. 3 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН директорът на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ издал наказателно постановление № 23-2200183/16.05.2022 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

НП било връчено на представител на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД на 27.05.2022 г., като управителят на дружеството подал в законоустановения 14-дневен срок (на 10.06.2022 г.) жалба срещу процесното наказателно постановление, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Ц.И.К., Б.С.П. и Ц.С.Е.; протокол за извършена проверка № ПР2210643 от 06.04.2022 г.; Трудов договор № 122/10.09.2013 г., фиш за заплати за месец октомври 2021 г., заявление и заповед за разрешаване ползване на неплатен отпуск, прогнозен график за работа за месец октомври 2021 г., коригиран график за работа за месец октомври 2021 г., справки от НАП и НОИ, Заповед № 3-0024/08.01.2019 г., Заповед № 3-0025/08.01.2019 г., Заповед № 3-0057/14.01.2022 г. и Заповед № 3-0058/11.02.2014 г., всички на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е доказана по безспорен начин от събраните по делото доказателства. От показанията на св. Б.С.П. се установява, че последната действително е ползвала 5 дни неплатен отпуск в периода от 18.10.2021 г. до 22.10.2021 г., включително, поради което през месец октомври 2021 г. е отработила 128 часа, а не 160 часа, както твърди административнонаказващият орган. Показанията на св. Панчева напълно кореспондират с приложените писмени доказателства и по-специално със заявление от 14.10.2021 г. за ползване на неплатен отпуск в горепосочения период и заповед № 120 от 14.10.2021 г. за разрешаване използването му. Нещо повече, от приложените по делото справки от НАП и НОИ (л. 86 и л. 90-91 от делото) по несъмнен начин се установява, че на 25.11.2021 г. е била

подадена декларация по реда на чл. 5, ал. 4 КСО от страна на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД по отношение на св. Б.П. за месец октомври 2021 г., от която е видно, че последната е ползвала 5 дни неплатен отпуск и е отработила общо 128 часа през същия месец. От приложения фиш за заплати (л. 26 от делото) е видно, че дружеството-жалбоподател е изплатило на св. Панчева изцяло и в срок уговореното трудово възнаграждение за действително отработените часове през месец октомври 2021 г.

Объркването на актосъставителя и наказващия орган произтича от факта, че същите са приели като доказателство за реално отработените часове от св. Панчева приложения по делото прогнозен график за работа за месец октомври 2021 г. (л. 25 от делото). От показанията на св. Ц.Е., който е отговарял за счетоводството на дружеството и е изготвял процесните графици за работа, обаче се установява, че графикът за работа за съответния месец представлява присъствена форма и основание за изплащане на трудово възнаграждение, само ако не са настъпили промени през същия период. Настоящият случай не е такъв, доколкото след първоначалното изготвяне на графика за месец октомври 2021 г., св. Панчева е ползвала 5 дни неплатен отпуск през същия месец, което обстоятелство е отразено във вече коригирания график за месец октомври 2021 г., приложен на л. 14 от делото, който е послужил като основание за изплащане на трудовото възнаграждение за реално отработени 128 часа през процесния месец.

В този смисъл показанията на св. Ц. К. следва да се кредитират единствено в частта им относно извършената проверка и обстоятелствата, осъществени до приключването ѝ. По отношение на твърдението на св. К., че прогнозният график за месец октомври 2021 г. представлява доказателство за отработените смени и часове от св. Панчева, съдът намира показанията ѝ за некореспондиращи с обективната истина по гореизложените от съда съображения. Следва да се посочи, че св. К. заяви в хода на съдебното следствие, че не е извършила никаква допълнителна проверка в НАП или НОИ относно подадените данни за ползван неплатен отпуск от страна на св. Б.П. през месец октомври 2021 г.

Съдът кредитира и приетите по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, доколкото същите са пряко относими към предмета на доказване по делото по смисъла на чл. 102 НПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При извършената проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът счита, че „К.Т.С.П.С.“ ЕООД не е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 128, т. 2, вр. чл. 270, ал. 3 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 128, т. 2 КТ работодателят е длъжен да плаща на работника/служителя в установените срокове уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. В конкретния случай по безспорен начин се установи, че св. Б.П. е ползвала през месец октомври 2021 г. 5 дни неплатен отпуск, поради което е отработила общо 128 часа през същия период. Доколкото отработените часове са й били заплатени от дружеството-жалбоподател изцяло и в срок съгласно приложения на л. 26 от делото фиш за заплати, то „К.Т.С.П.С.“ ЕООД не е осъществило състава на вмененото му административно нарушение. В този смисъл е и Решение № 5808/13.10.2022 г. по адм. дело № 4829/2022 г. по описа на АССГ, II о., 24-ти състав, с което е отменен Протокол за извършена проверка № ПР2210643/06.04.2022 г., издаден от главни инспектори от дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, в частта му относно дадените преписания по т. 8-19, вкл. и предписание № 11 касателно начисляване в пълен размер на трудовото възнаграждение на св. Б.П. за месец октомври 2021 г. в размер на 160 часа.

По изложените съображения съдът счита, че дружеството-жалбоподател не е осъществило вмененото му административно нарушение по чл. 128, т. 2, вр. чл. 270, ал. 3 КТ, поради което атакуваното НП се явява необосновано и незаконосъобразно.

Отделно от това съдът счита, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, доколкото АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи. Съгласно приложимата към момента на издаване на процесните АУАН и НП разпоредба на чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (отм. с ПМС № 313 от 05.10.2022 г., обн. ДВ, бр. 81 от 11.10.2022 г.) дирекциите „Инспекция по труда“ осъществяват дейността си на територията на съответната област. Действително, по делото са приложени Заповед № 3-0024/08.01.2019 г.,

Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0057/14.01.2022 г., всички издадени от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, с които на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“ на служителите на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, както и персонално на актосъставителя Ц. К., чрез Заповед № 3-0057/14.01.2022 г. в периода от 14.01.2022 г. до 31.12.2022 г., е възложена разширена териториална компетентност и на територията на Столична община. В Решение № 3624 от 15.04.2022 г. по адм. дело № 11698/2021 г. по описа на ВАС, VI-то отделение, обаче ВАС изрично е посочил, че *„Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА "ГИТ" е императивно определена в [чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник](#) и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване няма. Разпоредбата на [чл. 6, ал. 2, т. 14 от УП](#) повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да издават валидни административни актове само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т. е. териториалната им компетентност. Нито в [ЗЗБУТ](#), нито в [УП на ИА "ГИТ"](#) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда“*. Настоящият съдебен състав споделя изложените съображения в посоченото решение на ВАС, в какъвто смисъл е и преобладаващата съдебна практика на АССГ - Решение № 6796 от 14.11.2022 г. по адм. дело № 6828/2022 г. по описа на АССГ, XV-ти касационен състав, Решение № 7426 от 06.12.2022 г. по адм. дело № 7990/2022 г. по описа на АССГ, XXVI-ти касационен състав, Решение № 7425 от 06.12.2022 г. по адм. дело № 8055/2022 г. по описа на АССГ, XXVI-ти касационен състав, Решение № 6811 от 15.11.2022 г. по адм. дело № 6826/2022 г. по описа на АССГ, XV-ти касационен състав, Решение № 798 от 12.02.2021 г. по адм. дело № 10773/2020 г. по описа на АССГ, XIX-ти

касационен състав, Решение № 7557 от 14.12.2021 г. по адм. дело № 10840/2021 г. по описа на АССГ, I-ви касационен състав, Решение № 3881 от 10.06.2022 г. по адм. дело № 665/2022 г. по описа на АССГ, XVIII-ти касационен състав.

Съдът счита за допустим в хода на административнонаказателното производство инцидентният съдебен контрол за валидност на административните актове. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ГПК, която се явява приложима в настоящото производство на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА. В този смисъл, доколкото разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“ (отм.) регламентира правомощие на изпълнителния директор за определяне на обхвата на дейност и компетентност на инспекторите на труда, но само в определената им териториална компетентност, то приложените Заповед № 3-0024/08.01.2019 г., Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0057/14.01.2022 г. се явяват нищожни. Аргумент в подкрепа на гореизложеното се явява и фактът, че с ПМС № 313 от 05.10.2022 г., обн. ДВ, бр. 81 от 11.10.2022 г. е приет нов Устройствен правилник на ИА „ГИТ“, в разпоредбите на чл. 21, ал. 4 и ал. 5 от който вече изрично е регламентирано, че служителите на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община, като териториалната компетентност на контролните органи се определя и изменя от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ с изрична заповед.

В този смисъл АУАН, както и НП, са издадени от длъжностни лица, които нямат съответна териториална компетентност, доколкото нарушението е извършено в гр. София извън териториалната компетенция на служителите на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Посоченото нарушение на процесуалните правила е съществено и обуславя отмяна на атакуваното НП поради неговата незаконосъобразност.

Предвид неправилното приложение на материалния и процесуалния закон, подадената жалба се явява основателна, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН дружеството-жалбоподател има право на разноски предвид основателността на подадената жалба. От приложения на л. 73 от делото договор за правна защита и съдействие е

видно, че дружеството-жалбоподател е заплатило на адв. Л. И. сумата от 350 лева за осъщественото процесуално представителство по делото. Доколкото в тази част договорът за правна защита и съдействие има характер на разписка, то въззиваемата страна дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ следва да заплати на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД сумата от 350 лева, представляваща направени разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2200183/16.05.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено административно нарушение по чл. 128, т. 2, вр. чл. 270, ал. 3 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да заплати на „К.Т.С.П.С.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж....., сумата от 350 (триста и петдесет) лева, представляваща направени разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____